

**Ο ΘΥΜΟΣΟΦΟΣ ΛΑΟΣ ΛΕΕΙ:
«ΤΑ ΠΙΚΡΑ ΛΟΓΑΚΙΑ ΒΓΑΖΟΥΝ ΤΑ ΜΑΤΑΚΙΑ»**

Είναι γεγονός πως οι Παροιμίες αποτελούν το αιώνιο βιβλίο της ηθικής κάθε λαού.

Όσο για τις ελληνικές, είναι μεγάλο το βιβλίο και είναι φωτεινό, γιατί οι Παροιμίες του είναι διαποτισμένες από το ήθος και την πίστι του.

" Τα πικρά λογάκια βγάζουν τα ματάκια", λέει ο λαός μας, αλλά όχι μόνο.

Αλήθεια, όμως, γιατί επιτρέπουμε στον εαυτό μας, τα πικρά λογάκια;

Είναι, γιατί δεν αγαπούμε;

Είναι, γιατί είμαστε μικρόψυχοι;

Είναι, γιατί είμαστε ασυγκράτητοι και αφήνουμε θυμούς και ευθιξίες και πληγωμένους εγωϊσμούς, να βγάζουν πίκρα και δηλητήριο;

Είναι, γιατί ξεχνούμε τα δικά μας λάθη, τις δικές μας κακότητες και απαιτούμε από τους άλλους άψογη συμπεριφορά;

Είναι, γιατί είμαστε φθονεροί;

Είναι, γιατί μας λείπει η ευγένεια ψυχής και θέλουμε απλά να ξεθυμάνουμε πατώντας το πολυβόλο "γλώσσα", χωρίς το φρένο της σύνδεσης και της Σοφίας;

Είναι, γιατί μας λείπει η διάκρισις και δεν ελέγχουμε τι λέμε και πως το λέμε, σε ποιόν το λέμε και αν είναι η ώρα να το πούμε;

Είναι, γιατί δεν απαιτούμε από τον εαυτό μας, να είναι τα λόγια μας αλατισμένα, νόστιμα, λόγια οικοδομής;

Είναι, γιατί δεν έχουμε καθρέπτη μας, τον Λόγο του Θεού :

"Πας λόγος σαπρός εκ του στόματος ημών μη εκπορευέσθω";

Είναι, γιατί δεν συνηθίζουμε να ρωτούμε τον εαυτό μας το:

Και αν εγώ ήμουν στην θέση του, πως θα ήθελα να μου φέρονται οι άλλοι;

Γιατί δεν σκεπτόμαστε πόσο δηλητηριάζουμε τη μέρα του με την πίκρα μας, πόσο επηρεάζουμε την δημιουργικότητά του, πόσο δυσκολεύουμε και κάνουμε άχαρη την πορεία του;

Και τότε εμείς, πόσο χαρούμενοι μπορούμε να είμαστε με τέτοιου είδους συμπεριφορές;

Ακόμη και αν έχουμε τα χίλια μύρια δίκαια με το μέρος μας, δεν υπάρχουν άλλοι τόσοι όμορφοι τρόποι επικοινωνίας, που και τον άλλον τον οικοδομούμε και τις σχέσεις μας δεν χαλούμε και το θέλημα του Θεού, δεν παραβαίνουμε;

Γι' αυτό είναι, αναγκαία η καθημερινή μας προσευχή "Θου, Κύριε, φυλακήν τω στο μάτι μου".

Στους κανόνες καλής συζήτησης, θα πρέπει να εντάξουμε ωρισμένες σκέψεις, όπως :

Κάθε φορά μιλά ένα άτομο.

Ακούω προσεκτικά αυτόν που μιλά.

Δεν διακόπτω.

Ζητώ το λόγο, για να μιλήσω.

Εκφράζομαι με ευγένεια, όταν συμφωνώ - διαφωνώ με την άποψη του συνομιλητή μου.

Υποστηρίζω την άποψή μου, με επιχειρήματα.

Δίνω τον λόγο στον επόμενο.

Η λεκτική επιθετικότητα στην επικοινωνία :

Έχει γίνει αντικείμενο έρευνας, για να εξετάσει το βαθύτερο μήνυμα της επιθετικής συμπεριφοράς και του τρόπου επιβολής πάνω στις καταστάσεις.

Ο Ινφάντε και ο Ρίγκλεϊ (1986) έδωσαν τον ορισμό της λεκτικής επιθετικότητας, ως ένα χαρακτηριστικό της προσωπικότητας, που προδιαθέτει τα άτομα, να επιτεθούν στις προσωπικές αντιλήψεις των άλλων ανθρώπων, αντί η επιπλέον, στις θέσεις τους σε θέματα επικοινωνίας.

Η λεκτική επιθετικότητα:

Κυρίως εκλαμβάνεται ως μια καταστροφική μορφή επικοινωνίας, αλλά μπορεί να έχει θετικά αποτελέσματα.

Η λεκτική επιθετικότητα αποτελείται αντισταθμιστικά και από επικοδομητικές μορφές, που μπορεί να παράγουν την ικανοποίηση στις σχέσεις και καταστροφικές μορφές, που έχουν αρνητικό αντίκτυπο στις σχέσεις.

Ο Ινφάντε και Γουίγκλεϊ (1986) όρισαν ως επιθετική συμπεριφορά στη διαπροσωπική επικοινωνία, ως "ένα κοινό προϊόν των επιθετικών χαρακτηριστικών του ατόμου και του τρόπου, που το άτομο αντιλαμβάνεται τις επιθετικές αναστολές, στη δεδομένη κατάσταση."

Ο κάθε άνθρωπος διαφέρει ως προς τον χαρακτήρα και την προσωπικότητά του, είναι διαφορετική ύπαρξη όχι μόνο ως προς τα εξωτερικά χαρακτηριστικά, αλλά και σύμφωνα με τον ψυχισμό του, ενέχει διαφορετικές άμυνες, διαφορετική ιδιοσυγκρασία στα προβλήματα της καθημερινότητάς του.

Αυτό μπορούμε να το διακρίνουμε όταν υπάρχουν όμοιες καταστάσεις και οι άνθρωποι τις αντιμετωπίζουν με διαφορετικό τρόπο.

Δεν είναι λίγες οι φορές που παρατηρούμε πως η αντίδραση του καθενός διαφέρει.

Στη δημιουργία χαμηλής αυτοπεποίθησης και αυτοεκτίμησης, σημαντικό ρόλο παίζουν ορισμένες πρώιμες εμπειρίες που έχει ζήσει το άτομο, σε παιδική ηλικία ή εφηβεία και ορισμένες μετέπειτα, στην ενήλικη ζωή του.

Η λέξη αγάπη είναι συναίσθημα έντονης στοργής και προσωπικής αφοσίωσης. Μπορεί να αναφέρεται σε μια πληθώρα διαφορετικών συναισθημάτων, καταστάσεων και συμπεριφορών.

Η φιλική αγάπη έχει κυρία χαρακτηριστικά την κατανόηση, τη στοργή και τη σταθερότητα.

Η ικανότητα ν' αγαπάς, εξαρτάται από την προσπάθεια και τη δύναμη σου ν' απελευθερωθείς από το ναρκησιμό και την απαγκίστρωση από την υπερπροστατευτική Μητέρα.

Εξαρτάται επίσης από την ωριμότητα, από την συναισθηματική κατάσταση, από τον δημιουργικό προσανατολισμό και από τις σχέσεις σου γενικά με τον κόσμο και τον εαυτό σου.

Πάνω απ' όλα χρειάζεται πίστη στην αξία της αγάπης, καθώς και πίστη στην ευεργετική της επίδραση, στην ψυχική υγεία του ανθρώπου.

Μόνο αυτός που πιστεύει στον εαυτό του, μπορεί να είναι πιστός στους άλλους και συνάμα να προσφέρει, ώριμη αγάπη στους συνανθρώπους του.

Η ανθρώπινη ψυχή έχει μεγαλύτερη ανάγκη από το ιδανικό, παρά από το πραγματικό.

Με το πραγματικό ζει, με το ιδανικό υπάρχει. Λοιπόν θέλετε να λογαριάσουμε τη διαφορά:

Τα ζώα ζουν, οι άνθρωποι υπάρχουν: ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ.

Είναι αδύνατο να βελτιωθεί ο κόσμος, αν πρώτα δεν βελτιωθεί ο άνθρωπος: ΟΜΗΡΟΣ

Σας ευχαριστώ

Δημήτριος Μητρόπουλος